

УДК 615.012/014:616.36-053.2/6:577

ФАРМАКОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІОЛІВУ ПРИ МОДЕЛЬНОМУ ВУЛЬВОВАГІНІТІ

В.В.Решетняк, С.М.Дроговоз, Л.В.Деримедвідь

Національна фармацевтична академія України

Одними з розповсюджених гінекологічних захворювань є неспецифічні вульвовагініти. У патогенезі цих захворювань суттєва роль відводиться пошкодженням плазматичних мембран, ендоплазматичного ретикулуму та мітохондрій, активації цитолітичних та вільнорадикальних процесів та ін. Клінічно вони проявляються запальних процесів у піхві, больовим синдромом, лейкоцитозом, гіпертермією та ін. [1, 3].

Для лікування неспецифічних вульвовагінітів широко застосовують протизапальні засоби [1, 3]. На жаль, у багатьох із них є чималі побічні ефекти, що лімітує їхнє використання у цілому ряду категорій хворих. Все це диктує необхідність пошуку нових високоефективних протизапальних засобів з мінімальною побічною дією та широким спектром фармакологічної дії. Перспективним, на наш погляд, напрямком у розв'язанні цієї проблеми стало використання комплексних препаратів. Нашу увагу привернула можливість використання вітчизняного препарату “Ліолів” (метало-ліпосомальна композиція до складу якої входять препарати “Ліпін” (ліофілізований яєчний фосфатидилхолін у ліпосомальній формі) і “Антраль” (координаційна сполука алюмінію з N-2,3-диметилфенілантраніловою кислотою) з 2000 р. “Ліолів” дозволено до застосування у медичній практиці як гепатозахисний засіб. Йому притаманний виразний антиоксидантний та імуномодельючий ефекти, препарат сприяє активації репаративних реакцій та процесу детоксикації, проявляє виразний протизапальний ефект [2].

Метою наших дослідів стало фармакологічне дослідження ефективності застосування “Ліоліву” при модельній гінекологічній патології.

Досліди проводились на 36 самицях лінії Вістар вагою 180-200 г на моделі фенолового вульвовагініту. “Ліолів” і препарати порівняння — антраль і ліпін вводили перорально у ЕД₅₀ — “Ліолів” і

ліпін у дозі 80 мг/кг, антраль — у дозі 8 мг/кг у лікувально-профілактичному режимі. По закінченні строку моделювання патології тварин забивали в умовах ефтаназії та проводили забір крові для подальших біохімічних, імунологічних і гістологічних досліджень за загально прийнятими методами [2].

У результаті проведених дослідів встановлено, що усі препарати, що досліджуються, зменшують інтенсивність проявів модельного вульвовагініту. У дослідних тварин при застосуванні “Ліоліву”, антралю і ліпіну зменшувались явища набряку вульви, гіперемія, гіпертермія, зменшувалась кількість ерозій та геморагій.

Найбільш виразна протизапальна дія спостерігалась при застосуванні “Ліоліву” (80% активності) і антралю (65% активності). Для ліпіну ця активність дорівнювала 55%. Біохімічне та імунологічне дослідження крові експериментальних тварин показало, що “Ліоліву” притаманна більш значна антицитолітична (за ступенем зниження рівня аспартатамінотрансферази) антиокислювальна (за ступенем зниження рівнів малонового діальдегіду, дієнових кон'югат і збільшенням антиокислювальної активності крові) та імуномодельюча дія (за рівнем загального комплементу, ЦІК, активністю фагоцитозу), чим референс-препаратам.

На наш погляд, отримані результати позитивної дії “Ліоліву” при модельному вульвовагініті обумовлені тим, завдяки своєму комплексному складу препарат у більшій мірі впливає на різні ланки патогенезу вульвовагініту.

Таким чином, результати проведених дослідів свідчать про доцільність використання “Ліоліву” в терапії гінекологічних захворювань у якості протизапального, імуномодельючого, антицитолітичного та антиокислювального засобу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Іванюта Л. І. // *Мед. реф. журн.* — 1993. — №1. — С. 23
2. Журавель О.В. *Експериментальне дослідження гепатозахисної активності ліоліву: Автореф. дис... канд. біол. наук.* — К., 1999. — 19 с.
3. Теплякова М. В., Радионченко А. А. // *Акушер. и гинекол.* — 1991. — №7. — С. 71-76.